

Tämä aika kuitenkin saattaa ainakin jonkun osan työläisiä ajattelemaan, ja saattaa samalla taisteluun väärää yhteiskuntajärjestelmää vastaan, sitä kukistamaan ja sen jälkeen parempaa tilalle rakentamaan.

Jos Amerikan sosialistipuolue olisi terveellä luokkataisteluperiaatteella kapitalismia vastassa, niin sopisi meidänkin kulkea sen mukana, mutta kun se ei ole sitä, niin viisaampi on pysyä siitä erossa ja kulkea todellisen luokkataistelujoukon riveissä.

Sosialistipuolueen kannalla olevat täälläkin ilvelevät meitä "tuholaisia", mutta mitäpä sillä väliä.

Ei kannata heidän toimintoistaan lehden palatoja haaskata, on parempi kun jättää tilan paremmille kirjoituksille.

Tuholainen.

SOUTH PRAIRIE, WASH.

Vain aniharvoin täältä näkee kirjoituksia sanomalehdissä. Syynä ehkä ei ole, kun mitään yhtelypyrinnöitä ei ole, niin ei ole oikein asiaa mitään kirjoittaa. Ihmiset vain elävät omilla hommissaan ajatellen asioita hyvin yksilöllisesti, aivan kuin koko maailmassa olisi kalkki niin rauhallista kuin täällä "kontrilla". Me olemme täällä, eikä meitä mikään liikuta, niin vain ajatellaan.

Joku kuukausi takaperin oli kovin tohina rakentaa haali ja jopa siihen pohja laitettiin. Mutta piti ruveta heinäin tekoon ja asia jäi siihen, mutta nythän on heinä tehty, joten sopisi taas oikein tosissaan alkaa touhuun, että saataisiin suojaa niille tavaroille, joita Burnett'ista saatiin. Se olikin oikein hyvä lahja meille, vaikka ei sitä haalia saatuakaan, kun saimme edes irtaimiston, se auttoi paljon.

Auto onnettomuus tapahtui täällä South Prairien mäessä pari viikkoa sitten, sillä seurauksella, että yksi kuoli heti ja kaksi loukkaantui, ajuri ei arvatenkaan kovin pahoin, kun oli voitu muuttaa sairaalasta linnaan. Kaarasta oli löydetty koti tekoista. Miehet olivat toispuoleisia, enkä tiedä heidän nimiään. Auto suistui mäkeä alas ja särkyi pahaksi.

John Hyyppä muutti maalleen viime viikolla. Terve tuloa vaasi!

O.—E.

SPRINGFIELD, MASS.

Osastomme toimi kenttäjuhlan "Eteenpäin" lehden hyväksi heinäkuun 31 p:nä. Sateisesta ilmasta huolimatta juhlamme onnistui kiitettävästi. Naapurit kyljen toverit olivat tunteet sen suuren velvollisuuden tunteen, mikä oli juhlamme tarkoituksena, ja saapuneet runsaslukuisina uhraamaan roponsa niistäkin vähäistä rahoistaan mitä nykyään palkkatyöläisen taskuun kerkii, sillä kädestä suuhun elämistä se on monellakin. Ja vieläkin pahempaa se on sellaisilla, jotka ovat jo vuosi määriä olleet työtönnä, tällaiset toverit tuntevat myös velvollisuutensa, tietäen saavansa todelliset tiedot maailman tapahtumista, joita me saamme omista lehdistämme. Tuloja oli kenttäjuhlasta \$34.60. Menoja \$15.88. Puhdas voitto "Eteenpäin" lehden hyväksi \$18.72. Kiitos vaan naapurikyläläiset etenkin Chesteriläiset, jotka olitte suurella joukolla saapuneet. Vallitkoon syvä toverillisuus ja yhteistoiminnan tarpeellisuus välillämme, joten terve tuloa toistekin.

Tilatkaa jokainen "Eteenpäin" leh-

ti, vaikkapa teille tulisi vielä muita raivaajalaisia lehtiä, niin uskaltakaa ottaa toinenkin lehti, ja vertaillaan näistä maailman suuria tapahtumia, pannaan ikäänkuin puntariin ja nähdään kummalla puolella on se uusi ja terve voima ja minkä verran se painaa se lahonnut yli elänyt voima, ja näin uskalletaan ruveta ajattelemaan omilla aivoilla laajemmasti, eikä vaan kohdisteta ajatuksia ja toimintaa näin kotinurkka poliittikkaan. Ei olla niin itsekkäitä omasta hyvästä toiminta edellytyksistä, eikä lyödä toisin ajattelevia heidän tietämättömyyksillään ja toimetttömyyksillään, mutta seuraamalla laajemmasti asioita ja keskustelemalla niistä terveellä järjellä huomaatte ettei meidän pyrkimyksenne on saada toverilliset tiedot ja asiain ymmärtäminen ja oikea toiminta tapa työssämme, sillä jos ei tunneta työoloa missä työskennellään, niin sellainen työ ei tuota tuloksia, sama on työväen liikkeessä, jos me emme tunne toimintamme menettelytapoja, niin se toiminta ei minusta kannata paljokkaan kerskua. — Niin surkuteluttavaa, kun se onkin että me naiset niin suurilukuisina vielä kuulumme siihen asiain-tietämättömään joukkoon. Toinen Kansainvälinen merkitsi ainoastaan naiset tasa-arvoiseksi miehen kanssa, mutta ei tehnyt sanottavasti työtä työläisnaisten valistamiseksi ja vetämiseksi mukaan taistelu toimintaan. Nyt Kolmas Kansainvälinen on merkinnyt suurilla kirjaimilla kaikkien maiden köyhälistönaisten oikeudet ja velvollisuudet ja Kolmas Kansainvälinen on kiinnittänyt huomionsa siihen mikä merkitys on naisten järjestämisellä ja valistamisella vallankumoustaistelussa. Siksi vaaditaan nykyään enemmän kun koskaan ennen työläisnaisten osanottoa uudella tavalla maailmaa rakennettaissa. Nykyhetki vaatii koko huomiotamme, kaikkea tarkkuuttamme ja tarmoamme. Kestävyttä ja ymmärrystä torjumaan mitättömän pienet vastukset, mitkä koittavat vahingoittaa toimintaamme, tätä toivoo:

"Tuhotar."

DELENA, ORE.

Harvoin täältä näkee kirjoituksia Toverit'issa, mutta ei paljokkaan, sillä meitä täällä asustaa vain joitakin perheitä, nimittäin suomalaista väkeä. Olisi jo aika heittää meidänkin joukostamme pois turha ajanvietto, kuten ilkeämieliset juorut ja muut sellaiset ja jouduttava ajanmukaisiin pyrinnoihin tietoisuutemme kartuttamiseksi.

Tälläkin paikkakunnalla, kuten muuallakin päin, on uutisfarmarit hyvin lujalla, varsinkin jos on vähillä rahoilla joutunut alkamaan. Kyllä se vallasluokka pitää siitä huolen, että rahoja ei liiaksi karku työläisille. Niinpä nytkin taas on miehet pakotettu lähtemään pois kotoa, mikä minnekin työvoimaansa tarjolle. Vaimon nimollen täytyy yksin olla kotona ja kyetä tekemään kaikki kotityöt, jota onkin maalla asujalla vaikka kuinka paljon. Kyllä farmilla asuvin työläisvaimojenkin jo pitäisi alkaa ajattelemaan, että jotakin on vinossa, että kaikki ei ole niinkuin olla pitäisi. Vaikka me kuinka aherramme, niin palkasi ei jää sanottavasti hengen pitimiksi, siihen työmäärään verraten mitä nainenkin joutuu tekemään. Niukka toimeentulo vain on aherruksen tulos.

Ikävä tapaus sattui Heikki Jau-

haiselle. Tuli poltti asunnon aivan maantasalle, mutta rakennus on kuulemma ollut vakuutettu, ettei vahinko liene suuri.

Toinenkin ikävä uutinen on tiedosani, nimittäin se, että Paul Kosken vaimo on tullut sairaaksi ja hänen on pitänyt mennä Astoriaan lääkäriin apua saamaan.

Ikävä juttu senkin takia, kun Paul Koski on myöskin huonossa terveydessä, joten molempien yhtäaikainen sairastaminen koskee tavallista kipeämmin työläisperheeseen, kun muutenkin on tosi työ elämisen kanssa. Saa uhrata vähätkin rahansa terveytensä takaisin saamiseksi ja eiköpä sitä saa aina terveyttä rahallakaan, kun se kerran menetetty on.

Kynä.

ISHPEMING, MICH.

Onhan vierähtänyt kotvasen aikaa, kun on näkynyt sanaakaan täältä meidän Iseesta Toverittaren palstoilla, mikäähän on syynä tähän. Oukohan tuo maan vaiva työttömyys vaikuttanut jo äiti-väkeenkin noin kovasti ja lamaannuttavasti. Osaston valitsema kirjeenvaihtajakin on vaiennut. No, ehkä sitä taasen vähän virkistytään, kun nuo kuumat ilmatkin ovat ohi.

Osaston toiminta on ollut hiljaista kesän aikana, tietysti siihen on syynä työttömyys, joten useampia perheitäkin osaston jäseniä on muuttanut pois. Ovat ostanee itselleen maan ja muuttaneet sinne asumaan, joten on osasto ja osuuskauppa menettäneet paljon heissä. Vaan ehkä he jatkavat sitä työtä yhtä innolla uusillakin asunto paikoillaan, mitä he ovat täälläkin tehneet. Onnea vaan toimillemme!

Tov. John Lehtimäki kävelee vielä sauvain turvissa, hänen jalkansa kun katkesi joku viikko sitten kaivannossa North Lakella.

Alka on edelleen hiljaista, kaivannot käy puolta aikaa, ja osa on kokonaan suljettu, ja palkkoja on laskettu. Näyttää siltä, että vatsan kautta aivoja ruvetaan opettamaan tälläkin paikkakunnalla. Kyllä se on talvi ikävää vastaan ottaa työläisraukoilla, kun pitäisi saada lämmitysaineita ja vaatteita, ja ruokakin vain kallistuu talven tullen, ja perheen isä ei saa olla työssä kun vähät ajat. Paljon on perheen isä, joilla ei ole työtä lainkaan, niin mikä on edessä tulevana talvena monella työläisellä.

Osaston ompeluseuran pitää mrs. John Kielinen 31 p:nä tätä kuuta kotonaan 171 Zoberline st. Sinne sitä mennään ryyppäämään kuppi kuumaa kotitekoisten leivosten kanssa. Siellä tavataan!

Heiniä on tullut huonosti, tällä paikkakunnalla on ollut kuivuus ja heinäsiikat syynä.

Marjoja ovat ihmiset koittaneet hakea joutoajallaan talven varalle pulloihinsa. Vaaramia on eniten ollut saatavissa, mustikat on kuivuus pilannut osasta.

Toveritervehdyksin:

Judit.

— Kenelle ei vielä tule Toveritar, kiiruhtakoon tilaamaan sen heti!
Uudista Toverittaren tilauksesi ajoissa, ettei keskeytystä tapahdu.

Kivenhakkaaja

(Jaapanilainen satu.)

Keskiviikon auringon polttavassa helteessä työskenteli kivenhakkaaja jyrkällä vuorensyrjällä Nagasagin läheisyydessä.

Oikaistessaan hetkekai pakoittavaa selkäänsä pyyhkiäkseen hiestä virtaavaa otsaansa, näkee hän kaupungin kuvernöörin upean kantotuolin lukuisain palvelijain seuraamana kulkevan ohitse.

Kansajoukko väistyy kunnioittavasti sekä kumartaa miltei maahan asti. Myöskin kivenhakkaaja pudottaa äkkiä vasaransa ja meisselin, kumartaen syvään valtijan edessä, mutta kumartuessaan mutisee hän itselleen: "Mitä on tämä mies tehnyt, että hänellä on näin tilaisuus vain nauttiinohin, kun minä sitävastoin saan täällä vain joka päivä työskennellä helteessä ja läteessä. Vääryyden jumalat! Enkö minä ole yhtäläinen kuin hänkin. Miksi ette ole tehneet minusta Nagasagin kuvernööriä?"

Ja katso! Jumalat täyttivät hänen toivonsa. Hänestä tuli kotikaupunkinsa kuvernööri.

Nyt oli hän onnellinen. Kaikkein täytyi totella hänen käskyjensä. Mutta viimeisenä päivänä jokaista kuuta täytyi hänen virkansa velvoituksesta matkustaa Kagosimaan, missä hänen täytyi tehdä tili hallinnostaan siirtomaan ruhtinaalle, Sutsu-malle. Yhdessä toisten kuvernöörien kanssa täytyi hänen odottaa alamaisen nöyrästi ruhtinaan käskyjä ja määräyksiä.

Sydän katkeroituneena ajatteli hän: "Mitä hyödyttää minua hallita Nagasagissa, kun minun kaksoista kertaa vuodessa täytyy polvistua Sutsu-maan edessä ja tehdä määräyksiä? Jumalat, kuulkaa minun rukoukseni, tehkää minusta siirtomaan ruhtinas!"

Ja se täytyi, hänestä tuli Sutsu-maan sijainen.

Voi sitä onnea! Koko siirtomaa polvistui hänen edessään.

Mutta kerran vuodessa täytyi kaikkien ruhtinaiden matkustaa Yedoon tehäkseen kunnioittavan palveluksensa mahtavalle hallitsijalleen keisarille. Loistavassa kruunauksellisissa makaavat he kaikki siirtomaiden ruhtinaat polvillaan otsat mailla, joita keisarin pyhät jalat ovat tallanneet.

Mutta itsekseen mumisee Kakosiman ruhtinas: "Mitä iloa minulla voi olla siitä, joskin siirtomaan kansa kumartaa tomuun minun edessäni, kun minun täytyy suudella Niponin keisarillista jalanjälkeä. Ei, tehkää minusta keisari tahdon olla Niponi!"

Ja vielä kuulivat jumalat, ja hänestä tuli kaikkein hallitsija. Nyt vasta luuli hän löytäneensä onnen, sillä koko hänen suuressa saarivaltiossaan ei ollut ketään, jonka edessä hänen olisi täytyntä taipua, eli joka olisi kilpaillut mahdissa hänen kanssaan.

Mutta kaukana maailman melusta elää Kiatossa suljetulla alueella Mikado, Jaapanin hengellinen hallitsija, Auringonjumalan poika. Ja hänen edessään häipyy keisarin loisto kuin savu. "Amelinaat Jumalat! Tahdotte vain pilkata minua. Te saiturit siellä ylhäällä! Mikä lahja se on, jonka olette minulle antaneet? Se on vain nöyryytystä niin kauan, kun löytyy mahtavampi kuin minä. Tehkää minusta Mikado, ja sitten vasta voin kiittää teitä!"

Jumalat eivät olleet väsyneet hänen kiittämättömyydestään, ja hän sai toivonsa täytetyksi.